

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Перник, 21.02. 2014 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на двадесет и трети януари две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия И.

при секретаря **А.М.*****, като разгледа докладваното от съдията **адм. дело № 530** по описа на съда за **2013 г.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ във връзка с и 145, ал. 1 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на **А.Н.В.,***** против заповед № 793 от 20.05.2013 г. на Кмета на община Перник. Със заповедта е наредено в срок от 30 дни от получаване на заповедта да бъде премахната “Пристройка–входно антре”, към съществуваща двуетажна жилищна сграда нахояща се в УПИ VII-2888, кв.74 по плана на кв.Ралица, ул.***, №***, гр.Перник. Според мотивите на заповедта, строителството е извършено без необходимите строителни книжа и документи както изисква чл.148, ал.1 от ЗУТ.

Недоволна от издадената заповед е останала жалбоподателката, която излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми. В съдебно заседание жалбата се поддържа от пълномощник и се иска от съда да бъде постановено решение, с което да отмени оспорваната заповед.

Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Кметът на Община Перник, чрез процесуален представител изразява съображения за неоснователност на жалбата. Счита, че акта е издаден в предписаната от закона форма и при спазване на административно-процесуалните правила. С оглед на това моли жалбата да бъде отхвърлена и да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като неин адресат, срещу надлежна страна по смисъла на чл. 215, ал. 4, изр. 2 от ЗУТ. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В деловодството на община Перник е постъпило писмо с вх. № 12/слу-6904 от 24.09.2012 г., с което е препратена за произнасяне по компетентност жалба на Сашо Иванов Първанов относно твърдения за незаконен строеж в съсобствения УПИ VII-2888, кв.74 по плана на гр.Перник, кв.Ралица.

На 12.12.2012 г. е извършена проверка на място и е съставен констативен акт №СЛУ- 7196-2 от проверяващите длъжностни лица от община Перник. Според вписаното в констативния акт към съществуваща жилищна сграда в процесния имот

е изградена пристройка – антре, с размери 1.50 м на 1.50 м и височина 2.60 м. Строежът е осъществен върху предвидена по одобрен проект от 1976 г. стълбищна клетка. Констативният акт е съставен и подписан от присъствалите при проверката длъжностни лица, но в отсъствие на собствениците на имота.

Срещу констативният акт жалбоподателката е депозирала възражение вх.№12/СЛУ-7196-6 от 27.12.2012 г., като е посочила че антрето е изградено върху стълбищната площадка със знанието и съгласието на собственика на съседния имот през 1983 г. Аргументите на жалбоподателката са допълнени с възражение вх.№ 12/СЛУ – 7196-15 от 05.04.2013 г., като е посочено, че стълбищната клетка е само заградена. Не са налице отклонения от одобрени проект на сградата, тъй като над стълбите е имало тераса, а т.нар. „антре-пристройка” е съединяване на тази тераса със стълбите. Според твърденията на А.Н.*** строителството е извършено преди 1986 г. и до настоящия момент нищо не е променяно.

Възраженията са обсъдени от контролния орган и не са възприети. Според записаното в протокол от 25.04.2013 г. неприложими са разпоредбите на §16 и §127 от ПЗР на ЗУТ. Пристройката е изградена без необходимите строителни книжа и документи съгласно чл.148, ал.1 от ЗУТ.

Въз основа на така установените факти и обстоятелства пред административния орган е издадена заповед № 793 от 20.05.2013 г. от Кмета на Община Перник.

В хода на съдебното производство за изясняване предмета на делото, след указания на съда от страна на жалбоподателката са ангажирани гласни доказателства. По делото бе допусната и изслушана съдебно техническа експертиза. Според становището на експерта разликата в отстоянието по проект и на място е 0.80 см. Антрето е изградено върху съществуваща стълбищна клетка.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспореният административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган, в съответната форма, спазени ли са процесуално правните и материалноправните предпоставки за издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът. В настоящия случай, заповедта, на посоченото в нея правно основание, е издадена от компетентен орган - кмета на общината, комуто по закон са предоставени правомощия да издава заповеди за премахване на незаконно строителство по смисъла на чл.225, ал.1 от ЗУТ, поради което е валидна. Издадена е в изискуемата от закона форма, но същата е незаконосъобразна.

Контролът за законосъобразност на първо място се отнася до процесуалните предпоставки за издаването на заповедта и едва след това се преценява за наличието на предпоставките визирани в чл. 225, ал.2, т.3 от ЗУТ, на което правно основание е издадена заповедта т.е. дали е налице безспорно установено незаконно строителство при съществени отклонения от одобрения инвестиционен проект по чл.154, ал.2, т.1-4 от ЗУТ.

Решаващият състав приема, че е издаден акт при неизяснена фактическа обстановка и в нарушение на основни принципи на АПК. Описанието на фактите и обстоятелствата довели до издаването на заповедта налага извод за смесване на основанията по т.1 и т.3 на чл. 225, ал.2 от ЗУТ, за квалифициране на строителството като незаконно. Това е неправилно, тъй като двете хипотези предвиждат различни фактически предпоставки, за да бъдат приложени. В случая е налице липса на фактически основания за квалифициране на строежа като незаконен поради съществено отклонение от инвестиционните проекти. От СТЕ се установи, че не е налице

отклонение от одобрения още през 1976 г. проект на жилищната сграда, за който да са приложими нормите на чл.154, т.1-4 от ЗУТ.

В хода на административното производство са установявани факти и събирани доказателства за извършване на строителство в нарушение на чл.148, ал.1 от ЗУТ т.е. без строителни книжа. Липсата на строителни книжа е вписана като основание и в констативния акт от проверяващите длъжностни лица. Позоваване на тази разпоредба има и в атакуваната заповед № 793/20.05.2013 г. , но липсва позоваване на т.1 от чл.225, ал.2 от ЗУТ, при изписване на правните основания на административния акт.

Липсата на единство между правното основание посочено за издаване на административния акт и описаната фактическа обстановка, както и неяснотата на изложените мотиви са отменителни основания по смисъла на чл.146, т.3 и т.4 от АПК, тъй като са довели до неустановяване на факти, които са от значение за възникването на разпореденото от административния орган премахване на “пристройка-входно антре”, находяща се в VII-2888, кв.74 по плана на гр.Перник, кв.Ралица.

Съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт само на посочените в него основания за издаването му. В случая заповед №793 от 20.05.2013 г. на Кмета на община Перник е издадена в нарушение на материалната норма на чл.225, ал.2, т.3 от ЗУТ и следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

При този изход на спора и при направеното искане за присъждане на разноски, такива следва да бъдат присъдени. Община Перник следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателката 260 лева разноски, представляващи 10 лева заплатена държавна такса за образуване на делото, 100 лева заплатен депозит за изготвяне на СТЕ, както и 150 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № 793 от 20.05.2013 г. на Кмета на община Перник, с която е наредено премахване на „пристройка – входно антре”, към съществуваща двуетажна жилищна сграда, находяща се в УПИ VII-2888, кв.74, по плана на гр.Перник, кв.Ралица.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати на А.Н.В.,***, сумата от 260 лв., представляваща разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен съд на РБ, в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/